

Lietuvos inžinerinės pramonės asociacijos „LINPRA“ uždaviniai: tobulinti mokymo procesus ir gerinti inžinerinės pramonės įvaizdį

2016-05-15 09:01

Lietuvos inžinerinė pramonė neabejotinai yra viena iš labiausiai išsivysčiusių šalies ekonomikos sričių. Pernai Lietuvos inžinerinės pramonės asociacijai „LINPRA“ priklausančios įmonės iš viso uždirbo apie tris milijardus eurų. Tai – milžiniški skaičiai, kurie, beje, galėtų būti ir dar didesni. Kaip sako asociacijos „LINPRA“ direktorius Gintaras Vilda, šiandien didžiausias inžinerinės pramonės rūpestis – naujų darbuotojų ruošimas, kuris yra gerokai lėtesnis nei norėtūsi.

Kooperuodamasi su švietimo įstaigomis LINPRA nuo rugsėjo ketina į Lietuvos mokyklas išsiųsti du infomobilius – „STEAM“. LINPRA nuotr.

Pameistrystė sugrįžta

Neseniai G. Vilda (*nuotraukoje*) su kolegomis lankėsi Belgijoje. Išvykos tikslas ir buvo susitikti su partneriais iš įvairių šalių ir kartu pasiaiškinti, kaip Belgijoje ruošiami meistrai, kaip profesiniuose centruose vyksta pameistrių mokymas.

Būtent pameistrystė, asociacijos „LINPRA“ direktoriaus manymu, šiuo metu yra logiškiausias naujos specialistų kartos ruošimo modelis. „Mes šiuo metu daug dirbame su Vilniaus Jeruzalės darbo rinkos mokymo centru, mėgindami išsiaiškinti, koks turėtų būti meistras, galintis turėti pameistrių, koks turėtų būti jo vaidmuo įmonėje, kurioje jis dirba. Kalbant apie pameistrystės mokymo formą, mums dažnai pritrūksta supratimo, kaip ji bus įgyvendinta. Visi supranta, kad tai mokymas įmonėje. Tačiau jeigu po tokio mokymo įgyjama kvalifikacija, ar tai reiškia, kad tas meistras, kuris moko, tampa profesinės mokyklos darbuotoju? Kas nutinka, kai profesinė mokykla ir įmonė pasirašo sutartį dėl bendradarbiavimo suteikiant kvalifikaciją ir organizuojant mokymus? Tai sudėtingas procesas, apie kurį išmanymo Lietuvoje dar yra labai nedaug“, – neslėpė asociacijos „LINPRA“ direktorius.

Pasirodo, kad Belgijoje pameistrai į mokymosi procesą įsijungia vienas po kito. Mokymai prasideda nebūtinai rugsėjį, o tada, kai pameistrys nusprendžia mokytis. „Profesinio mokymo centras dirba visus metus. Galiausiai pameistrai pradeda mokytis vieni iš kitų. Tas, kuris jau ruošiasi baigti programą, tampa mokytoju tiems, kurie ją dar tik pradeda. Taigi mokymosi procesas organizuojamas labai lanksčiai. Nesiekama, kad mokymo planas visus paverstų savo įkaitais“, – sakė G. Vilda.

Būtent tokį modelį, ruošiant specialistus inžinerinei pramonei, asociacijos „LINPRA“ direktoriui labai norisi pritaikyti ir Lietuvoje. Pašnekovo įsitikinimu, tokia ir bus mokymosi ateitis. Pameistrystės mokymo forma yra labai sena, tik ilgokai buvo pamiršta. Dabar ji sugrįžta. Pameistrystės mokymo įdiegimas tiek pačiose mokyklose, tiek ir įmonėse, veikiant kartu su mokyklomis, leistų geriau išnaudoti įmonių turimus išteklius, pagerintų mokymo kokybę ir sukurtų prielaidas mokymo lankstumui bei jo turinio priartinimui prie realių darbo aplinkos sąlygų.

Negalima atstumti norinčiųjų mokytis

Lietuvos inžinerinei pramonei žengiant į priekį, specialistų ugdymas taps vis aktualesne problema. Kaip sako asociacijos „LINPRA“ direktorius, surasti užsakymus yra gerokai paprasčiau nei žmones, kurie gebėtų juos įgyvendinti. Norinčiųjų mokytis irgi stinga, nors šioje srityje siūlomos darbo vietos dažnai yra modernios ir gerai apmokamos. Kvalifikuotų inžinerinės pramonės sektoriaus projektų vadovų vidutinis mėnesinis darbo užmokestis siekia nuo 1000 iki 4000 eurų, o darbininkų ar operatorių – nuo 500 iki 900 eurų.

LR Seimo ŠMKK posėdyje pranešėjas Jeanas-Pierre'as Belleris yra atkreipęs mūsų švietimo sistemos dalyvių dėmesį į faktą, kad „gebėjimai prisitaikyti, lankstumas yra naujos kartos darbuotojų esminės kompetencijos, užtikrinančios šalies ekonominę gerovę. Šalyje žmogaus pasirengimas darbui dabar ir ateityje yra sukuriamas tik švietimo sistemai bendradarbiaujat kartu su socialiniais partneriais“.

Nepriklausomybės aušroje sukurta Lietuvos švietimo sistema reikalauja permainų. Jaunimui reikia sudaryti galimybes patiems surasti sprendimo būdą siekiant įgyti norimą kompetenciją ir įsidarbinti. Pavyzdžiui, Prancūzijoje jaunam žmogui siekiant padėti pačiam pasirinkti profesinį kelią, yra kuriama palaikymo sistema, apimanti mokymosi laikotarpį ir aplinką. Labai svarbu, kad jauni žmonės jau studijuodami įgytų praktinės patirties ir galėtų atsiskleisti profesine prasme.

Deja, Lietuvoje kol kas pirma galvojama, kaip baigti studijas, o tik tuomet ieškoma būdų kur ir kaip pritaikyti įgytas žinias. Jaunimui būtina padėti rinktis profesiją įvertinant šalies ekonomines perspektyvas, prognoze dėl ateities specialistų poreikio, praktinę patirtį, suaugusių patarimus. Lietuva turi siekti pertvarkyti savo profesinio orientavimo sistemą, kad jaunuoliai būtų raginami išnaudoti atsiveriančias galimybes ir patys pasirinkti tinkamą mokymosi programą, sritį, kur jie norės dirbti.

„Todėl mes, inžinerinės pramonės atstovai, ir norime pakeisti karjeros planavimo – profesinio orientavimo veiklą. Tam kooperuodamiesi su švietimo įstaigomis nuo rugsėjo ketiname į Lietuvos mokyklas išsiųsti du infomobilius – „STEAM“ (angl. „Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics“) laboratorijas. Mokiniai galės iš arčiau susipažinti su inžinerinės pramonės specialybėmis, specialistų darbo procesais, o profesinio ugdymo centrų moksleiviai – atlikti profesinę praktiką. Taip siekiame kuo labiau priartėti prie mokinių, pasiekti net priešmokyklinio amžiaus vaikus, kad galėtume kuo anksčiau juos supažindinti su būsimų profesijų galimybėmis. Reikia, kad jaunas žmogus kuo anksčiau pradėtų matyti galimus savo profesinius kelius ir galėtų sąmoningai juos pasirinkti“, – kalbėjo pašnekovas.

Siekia keisti visuomenės požiūrį į inžinerines specialybes

Pašnekovas pastebi ir tai, kad šalyje vis dar yra labai daug stereotipinio mąstymo, susijusio su inžinerinėmis specialybėmis. Klaidingą požiūrį savo vaikams dažniausiai perteikia tėvai. „Kąkada jie matė senas gamyklas, kuriose technologijos buvo archajiškos, o darbas sunkus. Šiandien gamyklos stipriai atsinaujinusios. Įrengimai yra modernūs, robotizuoti, o staklės mažai kuo skiriasi nuo paprasto kompiuterio. Todėl kompiuterinis raštingumas dirbantiems prie staklių yra esminis įgūdis. Apie visa tai dar labai mažai kalbama“, – teigė G. Vilda.

Kitaip tariant, reikia keisti visuomenės požiūrį į inžinerines specialybes. Ir tai artimiausiais metais neabejotinai bus vienas iš svarbesnių asociacijos „LINPRA“ uždavinių.

„Turime pasirūpinti, kad jaunimas suprastų, jog šiuolaikinės inžinerinės įmonės yra modernios, jose pritaikoma daug informacinių technologijų. Tas, kuris pasirenks šią kryptį, pasirenks ateitį. Juo labiau kad inžinerinė pramonė pastaruosius dešimt metų tik augo, o ir šiomet prognozuojamas 10 proc. sektoriaus apyvartos augimas. Ši sritis yra visos Europos pramonės variklis ir sukuria didžiąją dalį pačių naujausių prekių, paslaugų ir technologijų. Dauguma naujausių vartojimo technologijų ir gaminių yra išvystomi inžinerinėje pramonėje. Buities technika, pastatų sistemos, miestų infrastruktūra, kompiuteriai, telefonai, lėktuvai, laivai, automobiliai – visa tai yra inžinerinės pramonės rezultatas“, – sakė G. Vilda.